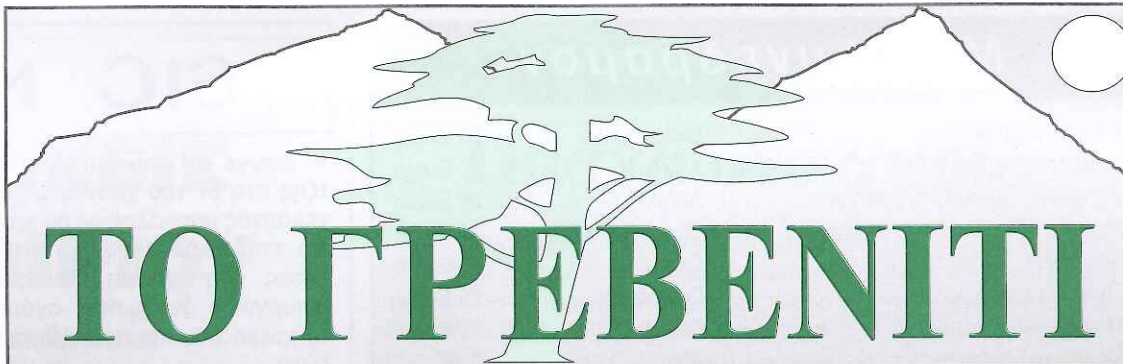

Το Ιστορικό γεφύρι
της Τούμπιανης Γρεβενιτίου

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΓΡΕΒΕΝΙΤΙΟΥ - Έτος 12ο - Αρ. Φύλλου 46 ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2005

ΗΜΕΡΑ ΜΝΗΜΗΣ ΑΝ. Ζαγορίου

Γράφει η κ. Αθηνά Πέτσιου

Την Κυριακή 3 Ιουλίου πραγματοποιήθηκε εκδήλωση προς τιμήν των θυμάτων και της ολοκληρωτικής καταστροφής των χωριών μας από τους Γερμανούς κατακτητές. Καυστικότατος στην ομιλία του ο Δήμαρχος Β. Σπύρου για την αδιαφορία του ξεχασμέ-

νου χρέους της πολιτείας προς τους κατοίκους και τα χωριά του Αν. Ζαγορίου (σ.σ. για τις πολεμ. αποζημιώσεις, για τους αγώνες που θα'πρεπε να'χουν ήδη γίνει, ούτε κουβέντα).

• Συνέχεια στην 5η σελίδα

"Σ' αυτό το εκκλησάκι, ανάμεσα στα χωριά Τρίστενο και Γρεβενίτι, εξοντώθηκε μια διλοχία Γερμανών, απ' τα παλικάρια του Στάθη Παπαβρανούση" (Φεβρ. 1944). (Αρχειο Κώστα Μπαλάφα).

7ο Παγκόσμιο Πανηπειρωτικό Συνέδριο (Γιάννενα 19-20-21 Αυγούστου)

Γράφει ο Γιώργος Δερμάνης

Στη μπροσούρα της η Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδος, βάζει τον τίτλο "η Ήπειρος αντιστέκεται και διεκδικεί".

Ο τίτλος στη διακήρυξη αυτή, σου δημιουργεί εκείνη την ευφορία ότι το δίπτυχό της σε μπάζει σε αντίστοιχο και ανάλογο περιεχόμενο.

Καρβουνάκια το εύρημα, αναντιστοιχία τίτλου και κειμένου. Ο τίτλος μοιάζει "κατάλοιπο" άλλης ιδεολογικής προσέγγισης για το 7ο Παγκόσμιο Πανηπειρωτικό Συνέδριο, που θα γίνει στις παραπάνω ημερομηνίες με επίσημο προσκεκλημένο τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας, κ. Κάρλο Παπούλια.

Ευχολόγια και καλλίγραφα γράμματα το περιεχόμενο του κειμένου. Όσο και αν ψάξαμε τη διακήρυξη, απουσιάζουν οι φράσεις θα αγωνιστούμε, θα συντονίσουμε την πάλη μας, έστω θα διεκδικήσουμε.

Ποιος φρενάρει τα βήματα, ποιος τους χειραγωγεί, "αυτιά" δεν πιστεύω να τους τραβάνε.

Αντί αυτών "ξεφυτρώνουν" ήπιοι χαρακτηρισμοί και φράσεις όπως "σκοπεύει πρώτον", "παραμένει ζητούμενο", "επιβάλλεται να ληφθεί υπ' όψιν", "καλούμεθα όλοι", "να υποβάλλουμε τα πορίσματα".

Έλεος!

Με το πιστόλι μωρέ στον κρόταφο προσαρμόσατε το κείμενο;

Δεν το πιστεύω!...

Τι φοβόσαστε μωρέ μισθοταλαίπωροι; Μήπως χάσουν τα παιδιά σας τα 600 ευρώ μηνιάτικο; Πάρτε μωρέ βαθιές ανάσες για ν' αντέξουμε την κατεδάφιση.

Την ψυχή μας μωρέ θα προτάξουμε μόνο και το αγωνιστικό μας φρόνημα, την πίστη μας.

Όσοι προσκυνημένοι δεν είμαστε.

Και επιτέλους θα μας αποσαφηνίσετε:

- Ποιοι οι λόγοι της καθυστέρησης στην Ήπειρο; (ειδικά της συνεχιζόμενης ερήμωσης, αποσάθρωσης του κοινωνικού και παραγωγικού ιστού;

- Υπάρχουν υπεύθυνοι; Έχουν όνομα, διεύθυνση, ταυτότητα;

Έστω δεκτά τα δικά σας πορίσματα του Συνεδρίου, θα μας πείτε πώς σκέπτεστε να τα διεκδικήσετε και να τα προβάλλετε;

Πάντως τα ψηφίσματα και οι διαμαρτυρίες δεν είναι αρκετά.

Ο Μ.Α.Σ.

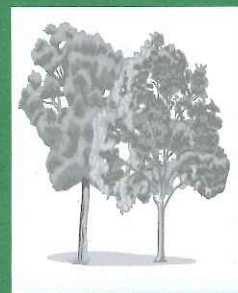
στη λίμνη

"Πλαστήρα"

Στις 16 Απριλίου ο ΜΑΣ πραγματοποίησε ημερήσια εκδρομή στη λίμνη Πλαστήρα. Με διαδρομή μέσω της δικής μας λίμνης "Πηγών Αώου", κάναμε την πρώτη στάση για καφέ στο χωριό Μαλακάσι.

Το Μαλακάσι, πανομοιότυπο με το δικό μας, με κοινή ιστορία, καμένο ολοσχερώς και αυτό, κατάφερε όμως στην πορεία των 60 χρόνων να βάλει γερές βάσεις για σύγχρονες συνθήκες διαβίωσης: σ' όλη την έκτασή του οι μεγάλες κλίσεις και τα πρηνή έχουν αντιμετωπισθεί με τοίχους αντιστήριξης, οι δρόμοι όλοι ασφαλτοστρωμένοι μέχρι το τελευταίο σπάτι και στην πλειονότητά τους διπλής κυκλοφορίας. Την όλη νοικοκυροσύνη συμπληρώνει η μεγάλη πλατεία με πολλά λουλούδια και δέντρα όπου ο παραδοσιακός ξενώνας περιποιημένος και λειτουργικός και μια θαυμάσια και ευμεγέθους εκκλησία.

• Συνέχεια στην 6η σελίδα

ΚΑΛΕΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ

(όσοι τα καταφέρετε να πάτε...)

Εμείς, θα βρεθούμε
στη Ζουρίκα
το Σαββατόβραδο
20 Αυγούστου)

Μας Συνέδραμαν

Ηλίας Στέργιος	Θεσπρωτικό	20 Ευρώ
Μαλάμης Μιχάλης	Αθήνα	20 Ευρώ
Δερμάνης Κώστας της Φρόσως	Αθήνα	20 Ευρώ
Νούτση - Γιακουμάτου Ελένη	Θεσσαλονίκη	30 Ευρώ
Γουλιάδης Χρήστος	Γιάννινα	20 Ευρώ
Παυλίδη Μαριγούλα	Γιάννινα	20 Ευρώ
Παυλίδη-Πεπόννη Αθηνά	Γιάννινα	30 Ευρώ
Κέφαλος Γιώργος	Αθήνα	20 Ευρώ

Σας ευχαριστούμε για την οικονομική σας στήριξη

«ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ»...

"Το Γρεβενίτι" από την πρώτη στιγμή της έκδοσης του ενδιαφέρεται ιδιαίτερα να προβάλλει τις εργασίες, τα έργα, τις δημοσιεύσεις αλλά και τις επιτυχίες της νεολαίας του χωριού μας. Όμως όπως καταλαβαίνετε δεν μπορεί πάντα να παρακολουθεί όλες αυτές τις όμορφες στιγμές των νέων παιδιών. Γι' αυτό θα παρακαλέσουμε ιδιαίτερα τους

γονείς και συγγενείς να μας ενημερώνουν εγγράφως (γιατί άνθρωποι είμαστε και μπορεί να ξεχάσουμε) προκειμένου να αποφεύγονται οι παρεξηγήσεις και οι αδικίες. Για τα κατά καιρούς σπουδαία συμβάντα εκτός από την εφημερίδα μας μπορείτε να απευθύνεστε και στην κα Νένα Πέτσιου στο τηλέφωνο 26510 24820 Γιάννινα.

Για τη συντήρηση του Παρακκλησίου Αγίου Νικολάου

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΓΡΕΒΕΝΙΤΙΟΥ ΚΑΤΑΘΕΤΟΝΤΑΣ 150
ΕΥΡΩ ΑΝΟΙΞΕ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ:

ΑΡΙΘΜΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ:
190/354694-28

«ΤΟ ΓΡΕΒΕΝΙΤΙ»

τριμηνιαία τοπική εφημερίδα

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΓΡΕΒΕΝΙΤΙΟΥ
Γερανίου 41,
104 31 Αθήνα

ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ:

Γιώργος Δερμάνης
Δ. Κυριακού 6-8-10
104 45 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. οικίας: 210 8319718
Τηλ. Γραφείου: 210 3694436
Fax 210 3694439

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

Το Διοικητικό Συμβούλιο

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ:

Χρήστος Μήτσης

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ - ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Γιώργος Δερμάνης

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Φορέων και Δημοσίων
Οργανισμών 30 ευρώ

ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΗ:

Ανώνυμες επιστολές
κατά πάγια δημοσιογραφική
δεοντολογία,
ΔΕΝ δημοσιεύονται.

**ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ
ΤΟΥΣ ΓΡΕΒΕΝΤΑΤΕΣ
ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΝΑ ΑΝΕΒΑΣΟΥΝ
ΑΚΟΜΑ ΛΙΓΟ
ΤΟΝ ΠΗΧΥ ΤΟΥΣ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ
ΤΟΥΣ ΣΤΗΡΙΞΗΣ.**

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

• Έφυγε ο **Γιαννάκης ο Τζώρτζης** στα 87 του χρόνια, ο χαμογελαστός μπακάλης με 60 χρόνια και επαγγελματικής δραστηριότητας στην πλάτη. Ένας δημιουργικός άνθρωπος, αγάπησε το χωριό μας και αγαπήθηκε απ' αυτό.

Έζησε την ιστορία του Γρεβενιτίου, μέσα απ' τα σπλάχνα του, τις ανατάσεις του, εντάσεις, συμφιλιώσεις των παιδιών του. Δεν ξέφυγε απ' το χαρακτηριστικό των Τζωρτζαίων, της μεγάλης αυτής

οικογένειας, που απλώνουν την καρδιά τους διάπλατα, αυθόρμητα, χωρίς ιδιοτέλεια. Το συνεχίζουν αυτό και τα παιδιά και τα εγγόνια τους. Στη γυναίκα του **Γλυκερία, η Αδελφότητα Γρεβενιτίου και ο ΜΑΣ Γρεβενιτίου**, στα παιδιά του **Κώστα - Σωτήρη**, τις νύφες του και εγγόνια του, τα θερμά μας συλλυπητήρια. Να ζήσουν και να τον θυμούνται. Να είναι ελαφρύ το χόμα που τον σκεπάζει.

Γ.Δ.Δ.

• Ώρα 07:00 της Κυριακής 22ας Μαΐου. Οι καμπάνες του χωριού χτύπησαν πένθιμα! Πεταχτήκαμε σχεδόν όλοι απ' τα κρεβάτια μας. Βγήκαμε στις αυλές, όπως γίνεται πάντα εδώ στο χωριό, για να μάθουμε το δυσάρεστο γεγονός. Το κακό μαντάτο μεταδίδεται σαν αστραπή από στόμα σε στόμα.

"Πέθανε ο Γιαννάκης ο Τζώρτζης" έλεγαν!...

Μ' έπιασαν αμέσως οι στοχασμοί εκεί στην αυλή μου. Το μυαλό μου γύρισε πενήντα χρόνια πίσω, κει γύρω στο 1955, όταν ήρθα στο χωριό.

"Έφυγε σήμερα ο τελευταίος απ' τους παλιούς μπακάληδες", είπα μέσα μου. Πρώτος έφυγε ο αδελφός του, **Παναγιώτης. Ακούθησε ο μπαρμπα - Χρήστος Τσουκάκης, μετά ο Τάσος Σούλης και Χρήστος Κοτρώνης.** Ο τελευταίος σήμερα της παλιάς φρουράς μας αποχαιρέτησε, ο Γιαννάκης μας σε ηλικία 87 ετών. Κι όπως πάντα συνεπής στην οικογένειά του, έκανε ένα πολυτιμότερο δώρο στο γιόκα του Κώστα (άφησε να περάσει η ονομαστική του εορτή και έφυγε μετά τα μεσάνυχτα, ξημερώνοντας η Κυριακή 22/5/2005!).

Ο Γιαννάκης παντρεύτηκε μια άξια παπαδοκόρη, τη **Γλυκερία Παππά** και απόκτησε δύο αγόρια, τον **Κώστα** και το **Σωτήρη**. Τα παιδιά με τη σειρά τους, του χάρισαν, ο μεν Κώστας δύο αξιοθαύμαστες εγγόνες, ο δε Σωτήρης δύο χαριτωμένους εγγονούς. Έτσι το γενεαλογικό δέντρο της οικογένειας μεγάλωσε. Όλα τα χρόνια δούλεψε σκληρά για όλους και όλη η οικογένεια μαζί, με αγάπη, με ομόνοια και φιλεργατικότητα αλλά πάντα με

την καθοδήγηση του ίδιου, έκαναν περιουσία.

Υπερφηφάνευαν πάντα και χαίρονταν, που και τα δύο αγόρια του ευτύχισαν να παντρευτούν δύο άξιες και αξιαγάπητες συζύγους. Τον αγαπούσαν, τον σέβονταν και τον εκτιμούσαν. Ο ίδιος τις λάτρευε. Θυμάμαι το παλιό μαγαζί. Εκεί όλα τα είδη μπακαλικής. Εκεί και το κρεοπωλείο, εκεί και η ταβέρνα με το τζουκμπόξ. Εκεί και μεις - πάντα εμπορικά - πίναμε τα τσιπουράκια μας κουβεντιάζοντας ώρες ολόκληρες. Φρόντισε ν' αποκαταστήσει τα παιδιά του, τον μεν Κώστα υπάλληλο στο ταχυδρομείο του χωριού, τον δε Σωτήρη στην Αθήνα, επιτυχημένο επιχειρηματία.

Ήταν πάντα ευτυχισμένος, μας το έλεγε πολλές φορές. Τα τελευταία τρία με τέσσερα χρόνια, παραπονιόνταν μόνο που η ηλικία του δεν του επέτρεπε να φέρνει βόλτα το μαγαζί.

Το χαμόγελο ήταν πάντα ζωγραφισμένο στα χείλη του. Καλοκάγαθος, πρόθυμος, συνεπής αλλά και αυστηρός διαπραγματευτής και έμπορος. Έτσι όμως πρέπει να γίνεται σ' αυτές τις περιπτώσεις για να προκόψει κανείς στο εμπόριο.

Τώρα έφυγε, βύθισε στο πένθος την οικογένειά του. Τι να γίνει όμως... Με το Θεό και τη φύση δεν μπορούμε να τα βάλουμε. Κλείνω εκφράζοντας τα θερμά μου συλλυπητήρια σ' όλη την οικογένειά του. Να είναι αιώνια η μνήμη του, το δε χόμα που τον σκεπάζει ελαφρύ.

Γεια σου Γιαννάκη κι από μένα.

**ΑΙΩΝΙΑ ΣΟΥ Η ΜΝΗΜΗ
ΑΞΕΧΑΣΤΕ ΦΙΛΕ
ΖΑΓΟΡΙΑΝΟΣ ΓΡΕΒΕΝΙΤΗΣ**

ΚΑΦΕ - ΟΥΖΕΡΙ - ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΜΕΖΕΔΕΣ

«Τα φιλαράκια»

ΓΙΩΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

Στρατ. Μακρυγιάννη 8, Μοσχάτο

Τηλ.: 210 94.30.184
Κιν.: 6972 130721

ΠΑΕΙ ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ...

Από τότε που η Ιωάννα μας πέρασε «απέναντι». Στις 24 Ιουλίου έγινε το επιμνημόσηνη δέηση από τους δικούς της, από το σύζυγο και τις κόρες της στο τόπο που γεννήθηκε στα Σίτσαινα. Ιωάννα, ε σ' ύ μας βλέπεις, αλλά μας λείπεις πολύ.

Γ.Δ.Δ.

Γράφει η κ. Αθηνά Πέτσιου

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

• Σάββατο 13 Αυγούστου: ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Ιωαννίνων

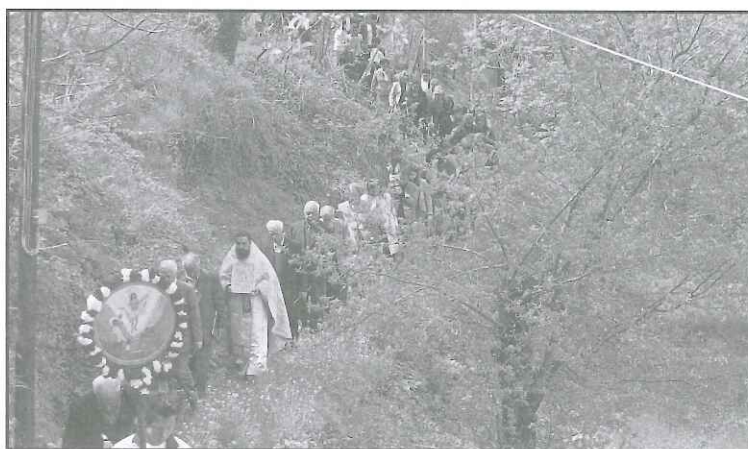
Θα παρουσιάσει την κωμωδία "Οι Σιδεράδες" του Σέρβου θεατρικού συγγραφέα Μίλος Νίκολτς.

Στην ουσία το έργο που θα δούμε είναι μια ιλαροτραγωδία με πολλά μηνύματα κυρίως αντιπολεμικά και αναφέρεται στο ρόλο των σιδεράδων που λόγω του επαγγέλματός τους συνδέθηκαν με πολέμους και ότι συνεπάγονται αυτοί και στο ρόλο του θηλυκού (μάννα - γιαγιά, δασκάλα) να τους νουθετεί και να τους διδάσκει, πως άλλος είναι ο φυσικός τους προορισμός.

• Η πανζαγορίσια βραδιά που είχε προγραμματιστεί για τις 3 Αυγούστου αναβλήθηκε. Ο λόγος είναι η απώλεια του Γ. Γκρουϊδης από τους Κήπους. Ο Γιώργος Γκρουϊδης αγάπησε πολύ το Ζαγόρι στο οποίο γεννήθηκε, εργάστηκε και έζησε όλη του τη ζωή. Όνειρό του ήταν να δει όλο το Ζαγόρι ενωμένο και όλες τους οι ενέργειες αυτό είχαν σαν στόχο. Υπήρξε πρόεδρος του Συλλόγου των Κήπων - απ' όπου η καταγωγή του - κοιν. Σύμβουλος, Πρόεδρος του Κυνηγετικού Συλλόγου Ζαγορίου και τόσα άλλα. Επί προεδρίας του πριν 20 χρόνια στους Κήπους είχε γίνει ένα ανάλογο αντάμωμα που έμεινε στην ιστορία. Φέτος είχε την ιδέα να γίνει κάτι πιο μεγαλειώδες στο Ανατολικό, το κεντρικό και το Δήμο Τύμφης. Με τη χαρά της υλοποίησης και το άγχος της άρτιας διοργάνωσης τον πρόλαβε η επάρατος και πριν προλάβουμε να το συνειδητοποιήσουμε, ο Γιώργος έφυγε με τον όνειρό του απραγματοποίητο. Προς τιμήν του, η προσωρινή Συντονιστική Επιτροπή, αποφασίσαμε να αναβάλουμε την εκδήλωση για το επόμενο έτος, ώστε να συνέλθουμε από την ξαφνική απώλεια και να δουλέψουμε για κάτι πιο σπουδαίου απ' ότι ο ίδιος οραματιζόταν κι ίσως από κει ψηλά να δει κάποτε το Ζαγόρι ενωμένο.

Πάσχα στο χωριό

Θες ο καλός καιρός, θες ότι το Πάσχα φέτος συνέπεσε με την Πρωτομαγιά, θες οι τάσεις φυγής που αποκτούν όλο και περισσότεροι οι κάτοικοι των μεγαλουπόλεων, φέτος το χωριό γέμισε κόσμο. Η Ανάσταση του Κυρίου, η ανάσταση της φύσης, η ανάσταση του Γένους όλα μαζί μια λαμπρή γιορτή και η εκκλησία κατάμεστη όλες τις Άγιες ημέρες της Μ. Εβδομάδος από κόσμο όλων των ηλικιών. Το γεγονός ότι πολλοί νέοι άνθρωποι που άγουν την καταγωγή τους από το Γρεβενί ή συνδέονται εξ αγχιστείας με αυτό και που πρώτη φορά το επισκέπτονται ήταν η μεγάλη έκπληξη της φετινής Λαμπρής. Λαμπρή και για το ίδιο το χωριό και μακάρι αυτοί οι άνθρωποι, που πρώτη φορά γνώρισαν τον τόπο καταγωγής των παππούδων τους, να πυκνώσουν τις επισκέψεις και να παρασύρουν και άλλους νέους και άγνωστους σ' εμάς που θ' αγαπήσουν και θα εκτιμήσουν την μοναδική ομορφιά και ιστορία αυτού του χωριού.

51/5/05. Η περιφορά της εικόνας της Ανάστασης και η ανάσταση της φύσης. Για όσους αγαπούν την παράδοση και την οργανωτική βλάστηση, μακριά από τα άγχη των μεγαλουπόλεων.

Επίκαιρη Ερώτηση σχετικά με την "Βελτίωση - Ασφαλιτόστρωση του Περιφερειακού δρόμου Γρεβενιτίου"

Γράφει ο κ. Σωτήρης Σπυριδάκης

Στη συζήτηση για το πρόγραμμα "ΘΗΣΕΑΣ" η αντιπολίτευση είχε προτείνει την ένταξη της **Μελέτης Βελτίωσης - ασφαλτόστρωσης του περιφερειακού δρόμου Γρεβενιτίου**.

Επειδή πιστεύουμε ότι το έργο είναι ζωτικής σημασίας για τους κατοίκους του Γρεβενιτίου, γιατί θα συμβάλει στην αναβάθμιση της ποιότητας ζωής, επανερχόμαστε στο θέμα και προτείνουμε να επανεξετάσουμε το ζήτημα της εκπόνησης της Μελέτης για την Βελτίωση - ασφαλτόστρωση του περιφερειακού δρόμου Γρεβενιτίου.

Έχουμε καθήκον και υποχρέωση να δρομολογήσουμε άμεσα διαδικασίες για την εκπόνηση της μελέτης προκειμένου να είμαστε έτοιμοι για να εντάξουμε το έργο σε χρηματοδοτικό μέσο για την κατασκευή. Επειδή η διαδικασία τροποποίησης του "ΘΗΣΕΑ" θα είναι χρονοβόρος, προτείνουμε η μελέτη να χρηματοδοτηθεί από τον προϋπολογισμό του Δήμου και όχι από τον "ΘΗΣΕΑ". Για το λόγο αυτοπροτείνουμε την

εγγραφή της μελέτης με την σχετική της πίστωση στο Πρόγραμμα Έργων και τον Προϋπολογισμό του 2005, μετά από τροποποίησή τους στην επόμενη συνεδρίαση του Δ.Σ. και στην συνέχεια να ανατεθεί με βάση το άρθρο 269 του Π.Δ. 410/95.

Παρακαλώ η ως άνω επίκαιρη ερώτησή μου να έλθει για συζήτηση στο Δ.Σ. σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 30 του Κανονισμού Λειτουργίας του Δημοτικού Συμβουλίου.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΘΗΚΕ:

1. Δημοτικούς Συμβούλους Δήμου Ανατολικού Ζαγορίου
2. Πρόεδρο Τοπικού Συμβουλίου Γρεβενιτίου
3. Πρόεδρο Μορφωτικού Αναπτυξιακού Συλλόγου Γρεβενιτίου
4. Πρόεδρο Αδελφότητας Γρεβενιτίου

ARMY STORE

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΝΑΝΟΣ

ΕΙΔΗ ΣΤΡΑΤΟΥ - ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ -
ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗΣ
ΠΗΛΗΚΙΑ - ΣΗΜΑΤΑ - ΕΜΒΛΗΜΑΤΑ
Όλων των Σωμάτων
ΖΩΝΕΣ - ΕΞΑΡΤΗΣΕΙΣ - ΘΗΚΕΣ ΟΠΛΩΝ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ 162 ΤΗΛ. 79005 &
ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ 143 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ

team
line
advertising
team line

ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Τ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ 62 - 55131 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ. & FAX. 031 - 420778 e-mail provident@spark.net.gr

ΗΜΕΡΑ ΜΝΗΜΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

(Η ομιλία του Δημάρχου κ. Βασίλη Σπύρου)

Ο Στάθης Παπαβρανούσης με τα διακριτικά του υπολοχαγού (2 αστέρια) με κάποιον συμμαχητή του, περιχαρής για το αποτέλεσμα της μάχης.

Ο διμοιρίτης Χρήστος Θάνος, μπροστά στο φρεσκοσκαμμένο τάφο συντρόφου.

Αιδεσιμότητα, κύριε Υφυπουργέ, κ. Αντινομάρχη, κύριοι εκπρόσωποι των πολιτικών και στρατιωτικών αρχών, κύριοι εκπρόσωποι φορέων του τόπου μας, σας καλωσορίζουμε στο Ανατολικό Ζαγόρι, σας καλοδεχόμαστε στο Γρεβενίτι, τη σημερινή μέρα, τη μέρα Μνήμης του Ανατολικού Ζαγορίου, που έχει καθιερωθεί να θυμίζει το γεγονός της ολοκληρωτικής καταστροφής των χωριών μας από τους Γερμανούς κατακτητές.

Ο Χρ. Ρογκότης στο βιβλίο του "Το Γρεβενίτι στην Αντίσταση" καταγράφει δύο στίχους από το ελληνικό Μνημείο στο στρατόπεδο συγκέντρωσης του Αυστριακού χωριού Μαουτχάουζεν: "Η λήθη του κακού είναι άδεια για την επανάληψή του" και το κακό δεν πρέπει να το αφήνουμε να λησμονιέται.

Τα γεγονότα που διαδραματίστηκαν τα χρόνια της Γερμανικής Κατοχής, τα χρόνια της παλλαϊκής Αντίστασης πρέπει να εμπνέουν και να φρονηματίζουν τις νέες γενιές, αυτές που ευτυχώς δεν έζησαν παρόμοια γεγονότα, αλλά που πρέπει να γνωρίζουν το χρέος τους για τη διασφάλιση της χιλιόκριβης της Λευτεριάς.

Στα δασωμένα χωριά του Ανατολικού Ζαγορίου, μετά τη γερμανική εισβολή στην Ελλάδα δημιουργούνται πυρήνες αντίστασης κατά των "Ευρωπαίων", των "πολιτισμένων" κατακτητών.

Ο βασικός λόγος για τον οποίο έβαλαν στο μάτι την περιοχή του Ανατολικού Ζαγορίου οι Γερμανοί, ήταν η ανάπτυξη αντάρτικων αντιστασιακών οργανώσεων κυρίως του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ, με κέντρο το Γρεβενίτι κατά το έτος 1943.

Στο Αντάρτικο Νοσοκομείο Γρεβενιτίου νοσηλεύτηκαν πολλοί αγωνιστές του ΕΛΑΣ αλλά και του ΕΔΕΣ που έφταναν εδώ, μετά από διάφορες μάχες που έδιναν με τους Ναζί στην ευρύτερη περιοχή.

Τον Οκτώβριο του 1943 η 1η ορεινή γερμανική Μεραρχία ΕΝΤΕΛΒΑΪΣ

καταστρώνει σχέδιο κατά των ανταρτών της περιοχής Πίνδου.

Με τη κωδική ονομασία ΠΑΝΘΗΡ οι Γερμανοί πυρπολούν, καταστρέφουν, λεηλατούν τα χωριά του Ανατολικού Ζαγορίου και εκτελούν στο διάβα τους αμάχους που δεν πρόλαβαν να κρυφτούν στα δάση. Οι θεματοφύλακες του Ευρωπαϊκού πολιτισμού δείχνουν το πραγματικό τους πρόσωπο.

Οι εντολές που έχουν είναι σαφείς: "Όλοι οι οπλισμένοι άνδρες πρέπει κατά βάση να εκτελούνται επί τόπου. Χωριά απ' όπου έχουν πέσει πυροβολισμοί ή έχουν απαντηθεί ένοπλοι άντρες πρέπει να καταστρέφονται και ο αρσενικός πληθυσμός αυτών των χωριών να τουφεκίζεται".

"Οι μονάδες έχουν την άδεια και την εντολή σ' αυτό τον αγώνα να λάβουν οποιαδήποτε μέτρα χωρίς περιορισμούς ούτε και προς τις γυναίκες και τα παιδιά, αν αυτά τα μέτρα είναι αναγκαία για την επιτυχία". "Ανθρωπιστικές επιφυλάξεις οποιουδήποτε είδους αποτελούν έγκλημα εναντίον του γερμανικού έθνους".

Το αποτέλεσμα: Τα χωριά του Ανατολικού Ζαγορίου σωρός από στάχτες. Τα πέτρινα αρχοντικά σωριασμένα. Εκκλησιές πυρπολημένες. Άστεγοι, πόνος, οδύνη. Νεκροί, καμένη γη...*

Δεύτερη επιχείρηση, αρχές του 1944, με την κωδική ονομασία ΣΠΕΡ-ΜΠΕΡ. Μεγάλη μάχη με αντάρτικες ομάδες στον Άγιο Νικόλαο Τριστένου, με βαριές απώλειες για τους Γερμανούς. Η συνέχεια, νέες καταστροφές και πυρπόληση χωριών ως το Μάρτη του 1944.

Νέα επιχείρηση εκκαθάρισης STEINADLER, Ιούλιος 1944, με εκτέλεση πολλών αμάχων στο Γρεβενίτι.

Κι ήρθε το γλυκό ξημέρωμα της 12ης Οκτωβρίου 1944, που οι Γερμανοί φεύγουν από την Ελλάδα αφήνοντας την πατρίδα μας ελεύθερη, τα χωριά μας όμως ένα σωρό από ερείπια.

Τα γεγονότα του εμφυλίου που ακολούθησαν έδωσαν τη χαριστική βολή στα χωριά μας, αφού οι κάτοικοι αναγκάστηκαν να τα εγκαταλείψουν, τη στιγμή που η ανοικοδόμηση των χωριών και η παρουσία τους εδώ ήταν αναγκαία.

Το ελληνικό κράτος από το πρόγραμμα της προσωρινής στέγασης, (που δυστυχώς παρέμεινε μόνιμη) προσπάθησε να προσφέρει στέγη με πρόχειρες μικρές τσιγγοσκέπαστες κατασκευές, που μας καλωσορίζουν 60 χρόνια αργότερα (σήμερα), εκεί που τα πέτρινα διώροφα Ζαγορίσια αρχοντικά έστεκαν περήφανα σε πλήρη αρμονία με το χώρο.

Και δεν ήταν μόνο η καταστροφή των σπιτιών. Μαζί τους κήκαν και χάθηκαν ανεκτίμητα κειμήλια, αντικείμενα πολύτιμα, αρχεία, έγγραφα μεγάλης αξίας, τα κοινοτικά καταστήματα μαζί με το αρχαικό τους υλικό. Χάθηκε ολόκληρη παράδοση του τόπου μας.

Σύμφωνα με την επίσημη έκθεση ζημιών τα χωριά της περιοχής μας, υπέστησαν τα παρακάτω δεινά:

1. Τρίστενο: Επί Ιταλικής κατοχής, πριν την εμφάνιση των Γερμανών 150 κάτοικοι του χωριού φυλακίστηκαν διαδοχικά. Το 1943 συνελήφθη ο Παύλος Στυλίδης, δικάστηκε σε 5ετή φυλάκιση και πέθανε στη φυλακή. Οι Γερμανοί ήρθαν πρώτη φορά στις 28/12/1943 και έκαψαν 14 σπίτια. Στις 04/02/1944 έκαψαν 35 σπίτια. Τον Ιούλιο 1944 έκαψαν 29 σπίτια. Τελικός απολογισμός: καταστράφηκαν 138 σπίτια, 62 αχυροκαλύβες, το σχολείο, ο ξενώνας, δύο εκκλησίες, φονεύτηκαν 6 κάτοικοι: Δημήτριος Ζούκας, Αγγελική Κοτρώτση, Γεώργιος Πετρίδης, Δημήτριος Σαλαπίδας, Ελένη Τζοβαίρη, Σπυρίδων Τσούπης.

2. ΓΡΕΒΕΝΙΤΙ: Στις 22/10/1943 οι Γερμανοί πυρπόλησαν 25 σπίτια, στις 31/12/1943 έκαψαν όλα τα υπόλοιπα σπίτια, φονεύτηκαν 1) Ιωάννης Σαχίνης μετά της συζύγου του Στυλιανής, κήκαν ζωντανό καθώς δεν πρόλαβαν να απομακρυνθούν από το χωριό 2) Γεώργιος Σκαρπίδης και Ηλέκτρα Δερμάνη πυρπολήθηκαν. Συνέλαβαν 60 γυναίκοι-παιδα και τα έκλεισαν στην εκκλησία του Αγίου Αθανασίου για τρεις ημέρες και από αυτούς μεταφέρουν 11 ως ομήρους στα Γιάννενα.

Στις 7 Ιουλίου 1944 φονεύτηκαν: 1) Γεώργιος Φίνος, 2) Χρυσάνθη Τζουβάρα με το αβάντιστο μωρό της, 3) Δημήτριος Νικολέτας, 4) Αγγελική Ρέβενου, 5) Βασιλική Τισανάκη, 6) Ελένη Κουλούρη. Άλλοι νεκροί: Αγγελική Αβραμοπούλου, Μαρία Βλέτσου, Ιωάννης Ήτος, Χρήστος Καραμπίνης, Χρήστος Πατίκος, Βασίλειος Τόδουλος, Απόστολος Σούλτης.

Τελικός απολογισμός: κατεστραμμένα σπίτια 293. Αποθήκες και καλύβες 143, το σχολείο και δύο εκκλησίες. Νεκροί 23.

3. ΦΛΑΜΠΟΥΡΑΡΙ: Στις 13/12/1943, 25/03/1944 και 8/07/1944 καταστράφηκαν 85 σπίτια, το Σχολείο, η εκκλησία. Φονεύτηκαν: 1) Σουλτάνα Μπαϊρακτάρη, 2) Γεώργιος Σουγγάρης, 3) Γεώργιος Ουτόπουλος, 4) Σπύρος Κανάκης, 5) Ευστάθιος Τσιούρης. Ο Πρόεδρος του χωριού φονεύτηκε στο δρόμο προς Βοβούσα.

4. ΕΛΑΤΟΧΩΡΙ: Στις 25/03/1944 και 8/07/1944 καταστράφηκαν 65 σπί-

τια, 1 εκκλησία. Εκτελέστηκαν: 1) Ιωάννης Οικονομίδης, 2) Γεώργιος Παπαναστασίου, 3) Ιωάννης Ανωγιάτης, ο οποίος υπέστη βασανιστήρια μέχρι θανάτου.

5. ΜΑΚΡΙΝΟ: Την ίδια περίοδο πυρπολήθηκαν 41 σπίτια και εκτελέστηκε: 1) ο Νικόλαος Καραβίδας.

6. ΚΑΣΤΑΝΩΝΑΣ: Την ίδια περίοδο καταστράφηκαν 22 σπίτια, 2 εκκλησίες, το Σχολείο, 32 Αποθήκες.

7. ΔΟΛΙΑΝΗ: Επιδρομές: 23/10/1943, 25/12/1943 - 25/03/1944 - Ιούλιος 1944. Καταστράφηκε το χωριό ολοσχερώς. 127 ΣΠΙΤΙΑ, ΤΟ σχολείο, 3 Εκκλησίες, 2 κοινοτικά γραφεία. Κάηκαν: 1) Ιωάννης Αλεξίδης, 2) Ειρήνη Αναστασιάδου, 3) Ασπασία Κοζανίτου. Εκτελέστηκαν: ο Γεώργιος Μυλωνάς μαζί με το γιο του Νικόλαο και ο Βασίλειος Μυλωνάς.

8. ΑΝΘΡΑΚΙΤΗΣ: Στις 24/10/1943 επιδρομή των Γερμανών από Καλουτά. Καταστράφηκαν και τα 33 σπίτια του χωριού μαζί με το Σχολείο, την Εκκλησία και έναν ξενώνα.

9. ΚΑΒΑΛΛΑΡΙ: Τον Αύγουστο 1943 βομβαρδίστηκε από τα Γιάννενα και πέσαν των υλικών ζημιών υπήρξαν 6 νεκροί και 7 τραυματίες. Μεταξύ των νεκρών: Ευανθία Καραβασίλη, Ελένη Φωτιάδη, Ελευθερία Φωτιάδη, Γιαννούλα Φωτιάδη. Στις 24/10/1943 οι Γερμανοί πυρπόλησαν το χωριό και έκαψαν 43 σπίτια.

10. ΚΑΡΥΕΣ: Οι Γερμανοί στις 24/10/1943 πυρπόλησαν το χωριό και έκαψαν και τα 33 σπίτια μαζί με τις αποθήκες τους.

11. ΔΕΜΑΤΙ: Στις 18/10/1943 πυρπόλησαν 46 σπίτια. Διασώθηκαν μόνο τα απομακρυσμένα επειδή το χωριό δεν ήταν συγκεντρωμένο. Κάηκε το κοινοτικό γραφείο και η περίφημη Χρυσάνθειος Σχολή. Εκτελέστηκε ο Αναστάσιος Παππάς. Κατά την αποχώρηση των Γερμανών, τον Οκτώβριο του 1944 έχασε τη ζωή του από νάρκη, ο Δημήτριος Νικολός.

12. ΠΕΤΡΑ: Τον Οκτώβριο 1943 πυρπολήθηκαν 33 σπίτια και 21 στη Σίτσαίνα. Εκτελέστηκε ο Κων/νος Δαλαγγέλης στις 27/07/1944. Νεκροί οι: Αντώνιος Παπαστεργίου και Κων/νος Παπακώστας.

Θεωρώ επιβεβλημένη την παραπάνω λεπτομερή αναφορά, η οποία καταδεικνύει ότι όλα τα χωριά της περιοχής του Ανατολικού Ζαγορίου αλλά και άλλα της ευρύτερης περιοχής του Ζαγορίου όπως: Βοβούσα, Βρυσοχώρι, Ηλιοχώρι, Λάιστα, Μανασσή, Καλωτά, Φραγκάδες, Λεπτοκαρυά, Ασπράγγελοι, Λιγκιάδες, δοκίμασαν τη μανία των ναζιστικών στρατευμάτων.

Οι πληγές που άνοιξε η μανία των κατακτητών δεν έκλεισαν παρότι πέρασαν τόσα πολλά χρόνια...

Το ελληνικό κράτος ουδέποτε ανταπέδωσε το χρέος του προς τα ορεινά και απομακρυσμένα χωριά μας.

Αντίθετα με την πολιτική του τα ερήμωσε μια ώρα αρχύτερα.

Και δε φτάνει αυτό. Απαιτεί να διατηρούμε τον παραδοσιακό χαρακτήρα των χωριών (αυτό το χαρακτήρα που απόμεινε) με διατάγματα σκληρά, όπως το γνωστό διάταγμα Ζαγορίου.

Το ίδιο όμως τι έκανε μέχρι σήμερα;

Έδωσε κίνητρα για την αντικατάσταση των τσιγκων από τα σπίτια; Έδωσε δωρεάν άδεια για ανοικοδόμηση, αναπαλαίωση, συντήρηση των καταστραμμένων πέτρινων σπιτιών; Τίποτα απ' όλα αυτά! Αντίθετα διατάξεις επί διατάξεων. Και πολιτική για αγροτουρισμό και ξενώνες, σε ποια όμως κτίρια;

Για μια ακόμα φορά θυμίζουμε στην Πολιτεία τις υποχρεώσεις της στα χωριά αυτά, που έδωσαν το σκληρό αγώνα, με θυσίες, καταστροφές, πυρπολήσεις, νεκρούς για τα ιδανικά της ελευθερίας.

Αποτελεί υποχρέωση προς τη γενιά της Αντίστασης που όπως γράφει ο Χρ. Ρογκότης (και τελειώνω με τα λόγια του):

"Όποιος θεώρησε τα γραφόμενά μου αυτά σαν δημιούργημα της φαντασίας μου, καλά θα κάνει να αλλάξει γνώμη. Μόνο όσοι έζησαν αυτή την περίοδο θα με καταλάβουν. Προτιμώ να θεωρηθεί ότι υπερβάλλω, παρά να αφήσω θαμμένα στη λησμονιά αυτά τα παλικάρια. Δεν ήταν πάνω από 18 χρονών κανένας. Ούτε τους ήξερα, ούτε τους ξαναείδα. Αν ζουν και αν χάθηκαν, ένα είναι το συμπέρασμα. Ποτέ άλλοτε η ελληνική νεολαία δεν εκτέλεσε το καθήκον της με τέτοια συνέπεια όπως εκείνη η γενιά!"

Αυτή τη συνέπεια απαιτούμε να δείξει η πολιτεία προς αυτή τη μαρτυρική γωνιά του τόπου μας, το Ανατολικό Ζαγόρι. Ευχαριστώ!!

* (ΣΧΟΛΙΟ ΤΟΥ Γ. ΔΕΡΜΑΝΗ ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΧΗ ΤΡΙΣΤΕΝΟΥ)

Θα σταθώ σ' αυτή τη σημαντική μάχη, 3 Φεβρουαρίου 1944. Κατά την ταπεινή μου γνώμη, σαν ιστορικό γεγονός, γλίστρησε με μεγάλη ταχύτητα πάνω στις ράγες της ιστορίας. Σκοπιμότητες ίσως, το σίγουρο είναι ότι πάνω του πασπαλίστηκε αρκετή σκόνη και σχεδόν το σκέπασε. Έπρεπε να περάσουν 60 χρόνια και για να αναδειχθεί και για να γίνει γνωστή η σημασία αυτής της μάχης πέρα απ' τη στενή ομάδα των ιστορικών και του Χρήστου Ρογκότη που την έζησε από κοντά ή και άλλων ελαχίστων. Την οργάνωση αυτής και τον απόηχο της νίκης, την καταγράφει ο παραπάνω συγχωριανός μας στο βιβλίο του, ΤΟ ΓΡΕΒΕΝΙΤΙ Στην Αντίσταση.

Βάζω μια άνω τελεία για να τακτοποιήσω και εγώ λιγάκι το δικό μου μνημονικό. Θυμάμαι από διηγήσεις του αείμνηστου πατέρα μου, **Τάκη Δερμάνη**, ότι αυτή η μάχη διεξήχθη αρχές Φεβρουαρίου του 1944, όπου αναδείχτηκε η ιδιοφυΐα και ο ηρωισμός του **Στάθη Παπαβρανούση**. Όσο αφορούσε την οργάνωση της επιχείρησης συνεργάστηκαν Μακεδόνες καπεταναίοι και μαχητές του ΕΛΑΣ (δε θυμάμαι ποια μεραρχία της Μακεδονίας), φυσικά με το 2/85 τάγμα της VIII μεραρχίας του. Εξοντώθηκε απόσπασμα 60 ανδρών επίλεκτων του γερμανικού στρατού.

Στο βιβλίο του ο Χρήστος Ρογκότης, σελίδα 179, μας λέει ότι συνδέεται με την ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΣΠΕΡΜΠΕΡ (δηλαδή σαΐνι).

Το 85ο σύνταγμα είχε έδρα στο Σκαμνέλι. Τώρα το 2/85 τάγμα, το διοικεί ο **Στάθης Παπαβρανούσης**, Υπολοχαγός του Αλβανικού Μετώπου, τιμημένος με 3 διακρίσεις, ειδικά σ' αυτή την επιχείρηση (αν και υπήρχαν Μακεδόνες διοικητές μεγαλύτερου βαθμού). Είχε το γενικό πρόσταγμα. Τούτο καταδεικνύει και το τραγούδι που επί τόπου σκαρώθηκε μετά τη μάχη:

Του Στάθη τα λιοντάρια
με ατρόμητη καρδιά
το Τρίστενο αιφνιδιάσαν
μια άγρια βραδιά

Ορμούν στον Άη Νικόλα
μ' ατρόμητη καρδιά
πετούν χειροβομβίδες
στα άτιμα σκυλιά.

Σα διμοιρίτης στην επιχείρηση αυτή, πήρε μέρος και ο συγχωριανός μας, **Χρήστος Θάνος**. Από ελληνικής πλευρά, καταγράφεται νεκρός ο Θόδωρος Μήτσης, από κάποιο χωριό της Κόνιτσας.

15 οι νεκροί Γερμανοί στρατιώτες.

3 οι νεκροί Γερμανοί Υπαξιωματικοί.

1 ο νεκρός Γερμανός ΑΞ/κός.

6 οι τραυματίες Γερμανοί.

39 Αιχμαλωτίστηκαν.

64 Γερμανοί πολεμιστές εκτός μάχης...

Για τη μάχη αυτή του Αγίου Νικολάου, δίνουμε βήμα στην εφημερίδα μας "ΤΟ ΓΡΕΒΕΝΙΤΙ" σε όσους διαθέτουν και άλλα στοιχεία για να φωτίσουν εκείνα τα γεγονότα, που προηγήθηκαν εκείνης της μάχης και του απόηχου αυτής.

Αυτός ο μήνας έκλεισε με μια σημαντική συμφωνία μεταξύ των οργανώσεων ΕΑΜ - ΕΛΑΣ, ΕΔΕΣ και ΕΚΚΑ, γνωστή σαν "Συμφωνία της Πλάκας" (από την ονομασία του τόπου όπου συνήλθε η σύσκεψη) για την κατάπαυση των ενόπλων συγκρούσεων μεταξύ ΕΛΑΣ και ΕΔΕΣ.

Η εφημερίδα "ΤΟ ΓΡΕΒΕΝΙΤΙ" θα σας μεταφέρει σε κείνες τις ηρωικές μέρες με τη δύναμη της φωτογραφίας. Γενικός τίτλος: Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΜΕΡΑ. Με το φακό του υπέργηρου σήμερα **Κώστα Μπαλάφα**, ΤΟ ΑΝΤΑΡΤΙΚΟ ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ - ΑΣΠΡΟΜΑΥΡΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ 1940 - 1944.

ΗΜΕΡΑ ΜΝΗΜΗΣ

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Αρνητικά ήταν τα σχόλια - από το να αποτίσουν τον ελάχιστο φόρο τιμής σ' αυτούς που έδωσαν το αίμα τους - άδικα οι περισσότεροι - για να ζούμε εμείς ελεύθερα.

Ακόμη πιο αποκαρδιωτική είναι η συμμετοχή των κατοίκων από τα υπόλοιπα Δ.Σ. του Δή-

μου. Εδώ μάλλον ο Δήμος θα πρέπει να παίξει καθοριστικό ρόλο ενημερώνοντας τους δημότες για τη σημασία αυτής της ημέρας και να γίνει συνείδηση ότι η συγκεκριμένη εκδήλωση αφορά συνολικά το Α. Ζαγόρι άσχετα με τη θέση του μνημείου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ΓΚΑΡΣΟΝΙΕΡΕΣ

ΚΟΝΤΑ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ
ΣΤΟ ΣΤΑΥΡΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΑΥΛΟΣ - ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΖΩΗ

23970 - 61 425, 65 457

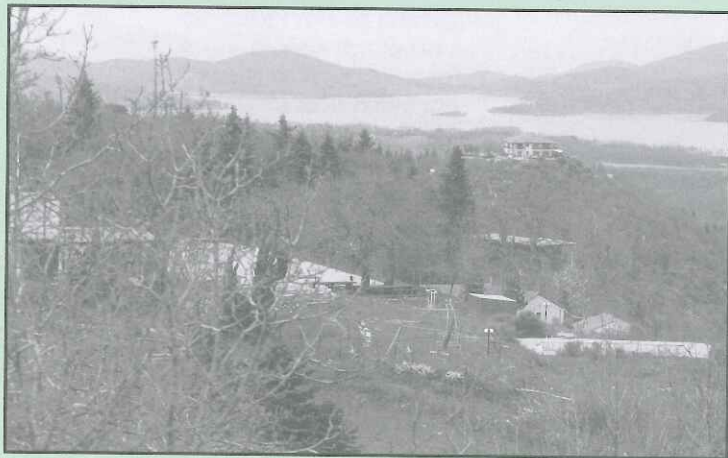

Ο Μ.Α.Σ. στη λίμνη "Πλαστήρα"

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Συνεχίσαμε για Καλαμπάκα - Καρδίτσα και η επόμενη στάση μας στο μοναστήρι "Πέτρας" σκαρφαλωμένο σ' ένα υπέροχο τοπίο και με θέα όλο τον κάμπο της Καρδίτσας και σε μικρή απόσταση από τη λίμνη Ταυρωπού ή Πλαστήρα όπως την γνωρίζουν οι περισσότεροι. Σε υψόμετρο ανάλογο με της λίμνης Πηγών Αώου υπάρχουν οι πηγές του ποταμού Μέγδοβα ή Ταυρωπού κατά την αρχαιότητα.

Ο Ν. Πλαστήρας - καταγόμενος από ένα χωριό πλησίον των πηγών - οραματίστηκε την κατασκευή του φράγματος γύρω στα 1953 και έως το 1959 ήταν έτοιμο συνδέοντας αυτό με το όνομά του. Στη γύρω περιοχή υπήρχαν χωριουδάκια σκαρφαλωμένα στα βουνά και οι κάτοικοι ασχολούμενοι με την κτηνοτροφία κυρίως ξενιτεύτηκαν για καλύτερες συνθήκες ζωής. Με την κατα-

Η λίμνη Πλαστήρα, από την οποία τίποτα δεν έχει να ζηλέψει η δική μας λίμνη Πηγών Αώου παρά μόνο την οικιστική της δραστηριότητα.

σκευή του φράγματος οι κάτοικοι - ιδίως όσοι βρέθηκαν κοντά στον αιγιαλό - εκμεταλλεύτηκαν το προνόμιο του υγρού στοιχείου, την φυσική ομορφιά του τοπίου και αξιοποιώντας πολλά ευρωπαϊκά προγράμματα κυρίως το "Leader" ανέπτυξαν την περιοχή φτιάχνοντας θαυμάσια ξενοδοχεία, εστιατόρια, εκτροφεία αλόγων, υπέροχες κατοικίες και ότι άλλο χρειάζεται ώστε σήμερα να είναι μια από τις πιο τουριστικές περιοχές της Ελλάδας.

Σε αντίθεση με τη δική μας λίμνη - είναι ωραιότερη σε φυσικό περιβάλλον - η οποία βρίσκεται μακριά από οικισμούς και δεν επιτρέπεται κανενός είδους δραστηριότητα.

Μετά το φαγητό φύγαμε για τα Τρίκαλα όπου με μεγάλη χαρά συναντήσαμε τον χωριανό μας Τάκη Αρκουμάνη στην κεντρική πλατεία όπου και το ιστορικό ξενοδοχείο "Πίνδος" το οποίο αναπαλαιωνόταν και στο οποίο δούλεψαν δικοί μας άνθρωποι τα δύσκολα μεταπολεμικά χρόνια. Τη μικρή ιστορία τους θα γράψουμε σε επόμενο φύλλο.

Τα Τρίκαλα - ιδίως μετά την κατασκευή της παράκαμψης - εξελίσσονται σε μια καθαρή, φιλόξενη και περιποιημένη πόλη, μολοντί χτισμένη στον θεσσαλιώτικο κάμπο, αποκτά το δικό της μοναδικό πρόσωπο και σ' αυτό συμβάλλει καθοριστικά και ο ποταμός Ληθαίος που διασχίζει την πόλη και δημιουργεί γύρω του δροσερά λουλουδάτα πάρκα με υπέροχες γέφυρες.

Όσα είδαμε μας ενθουσίασαν και συγχρόνως μας προβληματίσαν, αυτός ήταν άλλωστε και ο στόχος της συγκεκριμένης επιλογής. Το μειονέκτημα αυτής της εκδρομής ήταν η μικρή συμμετοχή του κόσμου.

Δεν αξίζει να μετανιώνουμε εκ των υστέρων, γι' αυτό δίνουμε από τώρα ραντεβού για την επόμενη εκδρομή η οποία θα πραγματοποιηθεί περί τα τέλη Σεπτεμβρίου ή αρχές Οκτωβρίου με πιθανότερο προορισμό την λίμνη Κερκίνη που φημίζεται για τα πολλά και σπάνια είδη πτηνών.

Ο ΦΙΛΟΣ ΜΟΥ Ο ΓΙΑΝΝΗΣ

Γράφει ο Γ. Κέφαλος

Ο φίλος μου ο Γιάννης δε μιλάει πολύ κι από την εικόνα των πραγμάτων προτιμά την Ουσία...

Τον φίλο μου τον Γιάννη, οι περισσότεροι τον ξέρετε, αλλά πόσοι τον γνωρίζετε;

Ο φίλος μου, «ο Γιάννης του Σωτήρη», διάλεξε την κιθάρα και τον ηλεκτρικό ήχο για να βρει το δρόμο της ψυχής του.

Δύσκολος ο δρόμος κι ανηφορικός...

Του φίλου μου του Γιάννη τίποτα δεν του χαρίστηκε και τίποτα δεν ήταν εύκολο για ότι αγαπά και ότι πέτυχε, πάλεψε, με πάθος. Με νύχια και με δόντια.

Ο φίλος μου ο Γιάννης, για να φτάσει εκεί που ήθελε, πείνασε (κυριολεκτικά...), αλλά δεν τον ένοιαξε γιατί είχε έναν σκοπό και αυτό του 'δινε δύναμη και κουράγιο...

Ο φίλος μου ο Γιάννης, για να ζήσει και να παίζει όπου, όπως κι ότι εκείνος αγαπά, κάνει άλλη δουλειά.

Ο φίλος μου ο Γιάννης, το πρωί εργάζεται, το απόγευμα μαθαίνει τα παιδιά μουσική και ήχο και το βράδυ παίζει ό-τι αγαπά...

Ο φίλος μου ο Γιάννης, έχει παίξει με ουκ ολίγα "πρώτα ονόματα"...

Τον φίλο μου το Γιάννη, τον άκουσα ένα βράδυ από κοντά με την πάντα του, να παίζει ροκίες που εμείς οι «παλιότεροι», αγαπήσαμε πολύ...

Χειροκρότησα... χαμογέλασα... ταξίδεψα... δάκρυσα... Και τον χάρηκα πολύ, γιατί όταν έχεις έναν σκοπό, αξίζουν οι θυσίες...

Ο φίλος μου ο Γιάννης. "Ταξιδεύει" παίζοντας Carlos Santana.

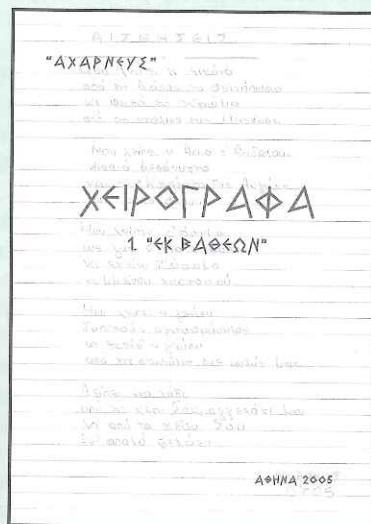
Βιβλίο

Τα "ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ" του, ο συμπατριώτης μας ο Γιώργος Κέφαλος αποφάσισε να τα κάμει "έντυπα".

Μια συλλογή 35 ποιημάτων, περισσότερο κατάθεση ψυχής" από Πέτρινα Χρόνια.

Βρίσκονται ήδη στη διαδικασία παραγωγής σε μια μικρή καλαίσθητη έκδοση, με επιμέλεια του "δικού μας" Χρ. Μήτση από την Γκοβριτσά.

Τα "ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ" θα παρουσιαστούν και θα κυκλοφορήσουν αρχές Οκτωβρίου.

"ΤΟ ΛΑΚΩΜΙΖΕΙΝ ΕΣΤΙ ΦΙΛΟΣΟΦΕΙΝ"

- Οι έξι πιο σημαντικές λέξεις: Παραδεχομαι ότι αυτό είναι λάθος μου.
- Τώρα οι πέντε πιο σημαντικές λέξεις: Μπράβο, έκανες πολύ καλή δουλειά.
- Οι τέσσερις πιο σημαντικές λέξεις: Ποια γνώμη έχεις εσύ;
- Οι τρεις πιο σημαντικές λέξεις: Σε παρακαλώ πολύ.
- Οι δύο πιο σημαντικές λέξεις: Σε ευχαριστώ
- Η πιο σημαντική λέξη: Εμείς.
- Η πιο ασήμαντη λέξη: Εγώ.

ΕΙΔΗ ΔΩΡΩΝ • ΠΟΥΚΑΜΙΣΑ • ΜΠΛΟΥΖΕΣ • ΕΣΩΡΟΥΧΑ

T
O
N
Y
S

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΩΝ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Εμπορικό Κέντρο Αραβαντινού 16
& Τσιριγώτη 4
Τηλ. 2651026408

ΓΡΑΒΑΤΕΣ • ΚΑΠΕΛΑ • ΟΜΠΡΕΛΕΣ
• ΚΑΛΤΣΕΣ • ΕΙΔΗ ΚΑΠΝΙΣΤΟΥ

ΤΟΠΩΝΥΜΙΚΑ XIV (συνέχεια*)

Του Δημήτρη Κ. Ραίου
Καθηγητή Κλασικής Φιλολογίας στο Παν/μιο Ιωαννίνων
(Συνέχεια προηγούμενου φύλλου)

* «Διόρθωσης ημερησίων»: ΟΧΙ ΤΟΠΩΝΥΜΙΚΑ XII όπως κατά λάθος γράφτηκε στο φύλλο 42. Στο εν λόγω φύλλο αναφέρθηκε το τοπωνύμιο «Λα Βαντούλιου» του οποίου η προέλευση καταγράφηκε από τους αείμνηστους Βασίλη Σαχίνη και Ι. Ε. Παπαβρανούση σε χειρόγραφο του πρώτου και σε ημιτελή χειρόγραφο του δεύτερου. Δεν καταγράφηκε η παρατήρηση του Δημήτρη Ραίου. Για να έχει την

ανάλογη συνοχή η μελέτη του για τα τοπωνύμια του Γρεβεντίου αναδημοσιεύεται (εκτός βέβαια) της περίληψης των δημοσιευθέντων μέχρι σήμερα ΤΟΠΩΝΥΜΙΚΩΝ.

Θα κλείσουμε με το Λα Φλώρου.

Στο επόμενο φύλλο "ΓΡΕΒΕΝΙΤΙ" 47 θα δημοσιεύσουμε περιληπτικά όσα μέχρι σήμερα για τα ΤΟΠΩΝΥΜΙΚΑ διαβάσατε.

Προτού συνεχίσουμε, θα επανέλθουμε για λίγο στο τοπωνύμιο Λα Βαντούλιου, που δημοσιεύσαμε σε προηγούμενο τεύχος (αριθμ. 39) και για το οποίο είχαμε προτείνει μια πιθανή καταγωγή από το εμπρόθ. βλάχ. προσηγ. βιτούλιου (*vituliu*: "κατσίκι ενός έτους" < λατ. **vituleus* < *vitulus* "μοσχάρι"· πρβλ. και ελλην. βετούλι), με σοβαρές όμως επιφυλάξεις, καθώς δεν εξηγείται εύκολα η παραφθορά του τοπωνυμίου, τη στιγμή που το προσηγορικό, από το οποίο υποτίθεται ότι προήλθε (βιτούλιου), χρησιμοποιείται ακόμη στην περιοχή.

Θα θέλαμε σήμερα να προσθέσουμε ότι ο αείμνηστος Βασίλης Σαχίνης σε χειρόγραφο Τοπωνυμικών Γρεβεντίου, που είχε συντάξει τον Αύγουστο του 1939 και το οποίο γνωρίσαμε πρόσφατα, υποστηρίζει ότι το ως άνω τοπωνύμιο προέρχεται από το βλάχ. προσηγ. βαντούλιου (*vāduliu*) που δηλώνει ένα "αναρριχτηκόν φυτόν με καρπούς ομοίους με τα κεράσια (ακολουθεί μια δυσανάγνωστη λέξη, που προσδιόριζε ίσως την ποικιλία) το χρώμα και μέγεθος". Από τη δική του πλευρά ο αείμνηστος επίσης Ι. Ε. Παπαβρανούσης σε ημιτελή χειρόγραφο κατάλογο τοπωνυμίων του χωριού μας, που συνέταξε εδώ και εξήντα περίπου χρόνια, σημειώνει για το ίδιο τοπωνύμιο "Μήπως ορθότερον Πατούλιου = "λόχη ακανθώδης", εξ ου και το Πατούλι;"

Επ' αυτών θα θέλαμε να παρατηρήσουμε ότι η πρόταση του Βασίλη Σαχίνη φαίνεται να λύνει κατά τον καλύτερο τρόπο το πρόβλημα, μόνο που το προσηγ. βαντούλιου δεν καταγράφεται σε κανένα από τα γνωστά λεξικά της (κουτσο)βλαχικής γλώσσας και είναι άγνωστο τόσο στον γράφοντα όσο και σε άλλους κατοίκους του χωριού. Βέβαια καμία από αυτές τις ενστάσεις δεν είναι αξεπέραστη, αφού τα υπάρχοντα λεξικά εμφανίζουν συχνά κενά και η νεότερη απώλεια μιας λέξης δεν αποκλείει τη χρήση της σε παλαιότερους χρόνους. Όσο για την πρόταση του Ι. Ε. Παπαβρανούση, παρουσιάζει τις ίδιες αδυναμίες που έχει και η δική μας υπόθεση (< βιτούλιου), ότι δηλ. δεν εξηγεί τη φωνητική παραφθορά ενός τοπωνυμίου (Πατούλιου > Βαντούλιου) που παράγεται από ένα προσηγορικό (*pătul'u*, πατούλι: "περιωραγμένος μικρός χώρος για αιγοπρόβατα, λόχη") που δεν έπαψε ποτέ να χρησιμοποιείται από τους ντόπιους.

Λα Μιρίτζιου ή Α Μιρίτζιου (la Miridžu ή a Miridžu). Ελληνική απόδοση: "στο Μιρίτζιο".

Σκierό μέρος για το στάλισμα των αιγοπροβάτων κατά τις ζεστές μεσημβρινές ώρες. Από το εμπρόθετο βλάχ. προσηγορικό *miridžu* (< λατίν. *meridies* "μεσημέρι") και χρησιμοποιήθηκε ως α' συνθετικό πολλών τοπωνυμίων, που συμπληρώνονταν με τη γενική του επωνύμου του κατόχου των ζώων, λ. χ. *La Miridž' lu al Karahristu* ή *al Zdravali* (Λα μιρίτζ' λου αλ Καραχρίστου ή αλ Ζντράβαλη) κλπ.

Λα Ντιχαλέ (la Dihalé). Ελληνική απόδοση "στο Ντιχαλέ" ή "στα Δίχαλα".

Τοποθεσία κοντά στα Πενταλόνια. Ο Ι. Ε. Παπαβρανούσης σημειώνει: "Πληθυντικός της λέξεως ντιχάλα [εκ της ελληνικής διχάλα]. Εις την τοποθεσία αυτή σχηματίζονται δύο ανεστραμμένες διχάλες από τα νερά που κατέρχονται από την Πάντε αλ Ντούμα (*Pade al Duma*) και από τον αυχένα Πέντε αλώνια και από εκεί σχηματίζεται το ποτάμι Ζουρίκα".

Δεν έχουμε κανένα λόγο να διαφωνήσουμε με τα παραπάνω. Θα παρατηρήσουμε μόνο ότι ο βλάχ. τύπος Ντιχαλέ (*Dihalé*) σχετίζεται οπωσδήποτε με τη ντιχάλα (*dihală*), αλλά δεν είναι πληθυντικός της τελευταίας (αφού ο πληθ. του προσηγ. *dihală* είναι *dihale* ή συνηθέστερα *dihăl'i*)· θα ήταν προτιμότερο να μιλήσουμε για παράλληλο τύπο.

Λα Ρουγκόζιου (la Rugôzu). Ελλην. απόδοση "στα Ρουγκόζια".

Περιοχή με "βούρλα". Από το εμπρόθ. βλάχ. προσηγ. *rugôzu* "βούρλο", που το χρησιμοποιούσαν (κι ίσως το χρησιμοποιούν ακόμη), για να "δένουν" σε υποστηρίγματα αναρριχτηκά φυτά ή για να φτιάχνουν σκούπες και ψάθες (< παλαιосλαβ. *rogozu* "πάπυρος"). Το τοπων. απαντά και σε άλλες περιοχές: Βραδέτο, Τρίστενο, Μελισουργούς Άρτας, Θεσσαλία, Σπάρτη, Χαλκιδική κλπ.

Λα Σαντουλόζια (la Sadulôza). Στη Σαντουλόζια. Τοπωνύμιο περιοχής κοντά στην Κάτσιδα, "ακατανόητο" σήμερα στους ντόπιους.

Αν δεν πρόκειται για παραφθορά κάποιου εμπρόθετου κυριώνυμου, που θα δήλωνε τον παλιό ιδιοκτήτη της περιοχής, το τοπωνύμιο θα μπορούσε να προέρχεται από την εμπρόθετη εκφορά ενός σύνθετου προσηγορικού *săd'u* (< βουλγ. *sadu* "φυτεία") + *lôză* (ή *lôzu*) (βουλγ. *loje* "κλίνη, κρεβάτι") "φωλιά, σπηλιά, τρύπα, καταφύγιο". Σε μια τέτοια περίπτωση θα μπορούσε να δηλώνει "κατάφυτο καταφύγιο αγριμιών" (κάτι που εναρμονίζεται με το γεγονός ότι και σήμερα η περιοχή είναι καλός κυνηγότοπος) ή "φυτώριο". Την ίδια ετυμολογική παραγωγή είχε σκεφτεί και ο Β. Σαχίνης, ενώ ο Κ. Οικονόμου (Τοπωνυμικό Ζαγορίου, σ. 629) καταγράφει το ίδιο τοπωνύμιο εσφαλμένα ως Λα Ντουλόζια και φυσικά οδηγείται σε εξωπραγματική ετυμολογία του ("Το τοπων. προέρχεται από το αρομ. *duioage* 'ασθένεια στη σπλήνα των ζώων, νταλάκι', άγνωστο για ποια αιτία").

Λα Σάρινι (la Sărini). Ελλην. απόδοση "στο Σουρίνι".

Τοποθεσία όπου έδιναν παλαιότερα αλάτι στα ζώα. Από το εμπρόθ. βλάχ. προσηγ. *sărine*, πληθ. *sărini* (< λατ. **salinea*, *salineae* "αλυκές" < *sal*, *salis*, αιτ. *salem* "αλάτι"· βλάχ. *săre*).

Λα Τζουγκάστρου (la Ğugăstru). Ελλην. απόδοση "στο Τζουγκάστρο".

Από το εμπρόθ. φυτών. *ğugăstru* (< λατ. **jugaster*, επιστημ. όνομ. *acer campestre*) "σφένδαμνος, τζιουγκάστρο". Το ίδιο τοπωνύμιο απαντά και σε άλλα χωριά (Λεσινίτσα [Βρυσοχώρι], Σκαμνέλι, Ασπροπόταμο, όπως επίσης στη Ρουμανία).

Λα Φλώρου ή Ν Φλώρου (la Flôru ή n Flôru). Ελλην. απόδοση: "στο Φλώρου" ή "Φλαμπουράρι".

Βλάχ. ονομασία του σημερινού δημοτικού διαμερίσματος Φλαμπουραρίου, που προέρχεται κατά τα φαινόμενα από το εμπρόθετο βλάχ. επίθ. *flôru* (*flôru*: "ολόλευκος και ολόξανθος" [κυρίως για γίδια] < λατ. *florus* "ανθηρός, πολυανθής, ανθισμένος, λαμπρός"). Παραμένει ωστόσο άγνωστος ο λόγος που συνέδεσε το προσηγορικό με το τοπωνύμιο ("τόπος ανθισμένος");· δεν αποκλείεται το τελευταίο να προέρχεται από το επώνυμο (< *Flôru*: Φλώρος) κάποιου παλιού ιδιοκτήτη της περιοχής.

Η ελληνική απόδοση του τοπωνυμίου (Φλαμπουράρι), που συνδέεται, όπως όλα δείχνουν, με το φλάμπουρο (μεσαιων. *φλάμπουρον* < *φλάμπουλον* < *φλάμμουλον* < λατ. *flammulum* "σημαία στο χρώμα της φωτιάς": *flamma*) και τον φλαμπουράρη ("σημαιοφόρο"), οδηγεί στο "επαγγελματικό" επώνυμο Φλαμπουράρης (< *φλαμπουράρης*, *σημαιοφόρος*), που ήταν ίσως παλιά ο μοναδικός ή ο σημαντικότερος ή ακόμη ο "χαρακτηριστικότερος" ιδιοκτήτης (;) της περιοχής. Εκτός κι αν η σύνδεση του κυριώνυμου με το τοπωνύμιο οφείλεται σε παρόμοιους λόγους με αυτούς, που δημιούργησαν το βλάχ. τοπων. Βάλε αλ Χαμίτ, το οποίο έχουμε παρουσιάσει σε προγενέστερο σημείωμά μας. Αξίζει να σημειώσουμε τέλος ότι στο ίδιο χωριό διατηρείται ως σήμερα το τουρκ. προέλευσης επώνυμο Μπαϊρακτάρης (< τουρκ. *bayraktar*: "σημαιοφόρος").

ΑΙΣΘΗΣΙΣ..

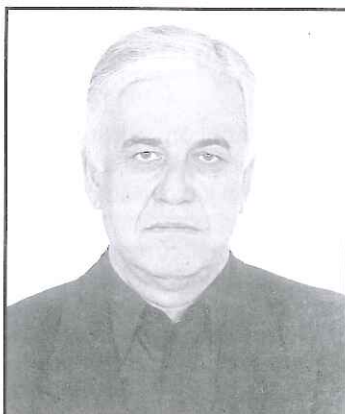
Μου λείπει η εικόνα
από τη Δάσος το θεινόηρω
κι αυτό τό Χρυσό
από τις ντάλιες τις Ψιλάδες..

Μου λείπει η Άρια τ' Αιδονίου,
θαυιά μεσάνυχτα
και το "Κονσέρτο Της Αυγής"
των Κοτσουρών..

Μου λείπει τ' άρωμα
τις γιες ε' ένα ανέφερο
κι εκείνο τ' άρωμα
καμμένου καρταριού..

(Από τα «ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ»
του Γιώργου Κεφαλού)

“εν λευκω...”

Αμέλια Λορέντσο Γκουβέϊα

... Κι όλες της γης οι οχιές δα-
γκώνουν τα σπλάχνα μου
Ανδρέας Κάλβος

Γράφει: Ο Γιώργος Δερμάνης

“Όταν ήρθα εδώ για πρώτη φο-
ρά το 1996 υπήρχε μόνο λά-
σπη. Το πρώτο μου σπίτι φτιά-
χτηκε από κλαδιά και λάσπη, για οροφή βάζαμε κάτι σάπια σανί-
δια. Άλλοι βάζουν μουσαμάδες, άλλοι τσίγκους, ότι βρίσκει ο κα-
θένας. Στην περιοχή ζουν άλλες 50 οικογένειες. Είμαστε όλοι α-
γαπημένοι”.

ΜΠΟΓΚΟΤΑ, ΛΑΠΑΖ, ΜΕΞΙΚΟ ΣΙΤΥ, ΡΙΟ...
Τέσσερες πρωτεύουσες. Κάθε Πρωτεύουσα Πόλη με τους από-
κληρους που της “αναλογεί”.

Τι και αν δεν έμαθα τι έγινες Αμέλια Λορέντσο Γκουβέϊα, μετά το
1996.

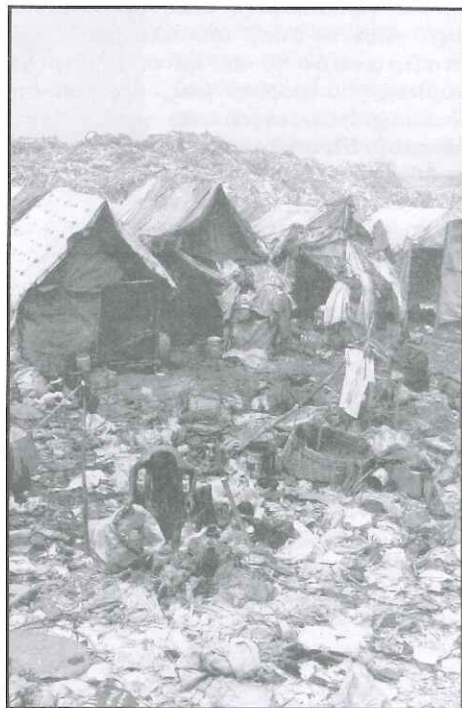
Ο Ο.Η.Ε. συνεχίζει να σε καταγράφει ... στο 1 δισ. των ανθρώπων
ενός άλλου θεού που
ζουν σε παράγκες
παρέα με τα τρωκτι-
κά και τα σκουπί-
δια...!

Χωρίς πρόσβαση στο
καθαρό νερό...

Αμέλια ζεις; Αν δεν
ζεις γεννήθηκε κά-
ποια άλλη ψυχή, α-
ντίγραφο του δικού
σου πεπρωμένου.

Αυτής της γης οι ο-
χιές για να διασκεδά-
σουν την ανία τους
“φρόντισαν” προτού
“σε δαγκώσουν” να
οργανώσουν κοκο-
ρομαχίες για να συ-
νηθίσουν το αίμα, ά-
λικο να ρέει, έτσι σαν
σε προπόνηση.

Για να αποδώσουν
στο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ
ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ!

ΥγραεριοΚίνηση

AutoGas Hellas

ΠΡΑΤΗΡΙΟ ΥΓΡΩΝ ΚΑΥΣΙΜΩΝ
Υγραέριο - Βενζίνη - Πετρέλαιο

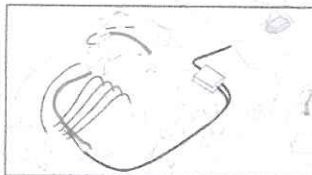
ΧΡΗΣΤΟΣ & ΣΤΑΘΗΣ ΜΠΙΡΜΠΟΣ

Τεχνικοί υγραερίου αυτοκινήτων

ΣΥΣΚΕΥΕΣ ΥΓΡΑΕΡΙΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΑΥΤΟΜΑΤΟ ΠΛΥΣΙΜΟ

ΓΡΗΓΟΡΟ SERVICE

Shell GAS

ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ
ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΜΠΕΚ
ΛΙΠΑΝΤΙΚΑ
ΑΞΕΣΟΥΑΡ

AGC
by OMVL

Αγ. Άννης 46 & Μακρυγιάννη Αγ. Ιωάν. Ρέντης
Αθήνα, τ.κ. 182 33

τηλ.: 210 49 30 205 fax: 210 49 20 979

www.ygraeriokinisi.gr

ΟΠΤΙΚΑ ΜΑΛΑΜΗ

40 χρόνια επαγγελματικής δραστηριότητας,
έγινε για μας οικογενειακή παράδοση.

ΟΠΤΙΚΑ ΜΑΛΑΜΗ

Οι γνώσεις και η μακροχρόνια εμπειρία,
μας κάνουν ποιο υπεύθυνους.

Ξεχωριστή φροντίδα για όλους τους συγχωριανούς.
Οφείλουμε ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους εσάς,
που μας τιμήσατε και μας τιμάτε.

Με αγάπη και εκτίμηση

Μ. Μαλάμης

Αμερικής 14 • 106 71 Αθήνα

Τηλ.: 210 3619390 • Fax: 210 3601101